

*ЛЕГОМІНОВА Світлана Володимирівна,
Державний університет телекомунікацій,
м.Київ*

ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ, ЇХ ВПЛИВ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІКИ І СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

Економічно-соціальний розвиток держави відбувається за рахунок науково-технічного прогресу, інноваційної діяльності та інтелектуалізації виробництва. Основою розвитку слугує національна інноваційна система, яка передбачає сукупність законодавчих, структурних і функціональних складових, що приймають участь безпосередньо у процесі створення та застосування наукових знань та втілення технологій і визначають правові, економічні, організаційні та соціальні, інформаційні умови для забезпечення інноваційного процесу. В умовах швидких динамічних змін зовнішнього середовища: геополітичних векторів, можливості втратити налагоджені зв'язки щодо збуту продукції - підштовхує до безперервного пошуку нових партнерів та забезпечення просування товарів й послуг, процес пристосування до змін: адаптація та знаходження нових шляхів розвитку, пошук інноваційних рішень для забезпечення ефективності діяльності та конкурентоспроможності українських товарів та послуг, диверсифікації за допомогою інформаційних та комунікаційних технологій.

Проблеми та перспективи розвитку економіки на інноваційних засадах, процеси формування та розвитку національної інноваційної системи отримали широке висвітлення в зарубіжній та вітчизняній науці. У вітчизняній літературі це праці О. Амоши, Г. Андрощука, І. Багрової, Ю. Бажала, В. Геєця, А. Гальчинського, Н. Гражевської, В. Денисюка.

Інноваційний потенціал А. М. Поручник визначає як сукупність наявних у країні інтелектуальних, технологічних, науково-виробничих ресурсів з відповідним їх інфраструктурним забезпеченням, які здатні продукувати нові знання, та ефективний механізм комерціалізації останніх [1, с. 94].

Інноваційний потенціал включає різні ресурси знань: університетські та академічні дослідження; НДДКР великих підприємств; мережеве співробітництво з постачальниками і споживачами; малий бізнес і сферу бізнес-послуг, має властивості кумулятивності і синергії [2, с. 139].

Інформаційні і комунікаційні технології забезпечують рішення різноманітних технічних, організаційно-управлінських і соціально-економічних завдань на основі використання засобів мікроелектроніки, з метою збору, зберігання, обробки, пошуку, передачі та подання необхідної інформації. Витрати на інформаційні та комунікаційні технології включають поточні та капітальні витрати організацій, спрямовані на придбання відповідної техніки і програмного забезпечення, навчання працівників, оплату необхідних послуг. Сектор інформаційних і комунікаційних технологій формується в рамках сукупності організацій, що займаються відповідними видами економічної діяльності, пов'язаними з виробництвом ІКТ-устаткування, оптовою торгівлею спеціалізованими товарами, діяльністю в галузі електрозв'язку та надання ІКТ-послуг [3, с. 60].

За рахунок розвитку інфокомунікаційних технологій змінюються і загальні характеристики результативності економіки, управлінських процесів, відбувається перебудова структурних форм. Динаміка розвитку бізнесу пришвидчується, прогнози стратегічного планування й визначення тактичних цілей стають більш точними, вірогідність іноді досягає високих значень, можна спрогнозувати та оптимізувати ситуації щодо управління ризиками, спостерігається гнучкість управління та швидка маневреність, підвищується конкурентоздібність, що обумовлює переваги ведення бізнесу та швидкого створення доданої вартості.

За результатами проведеного дослідження ефективність управління економіки залежить від розвитку сучасних інфокомунікаційних технологій. Векторами подальшого розвитку та оптимізації управлінських процесів щодо втілення новацій є використання мережевих систем та технологій глобального та локального рівнів, розробка конкретних інструментів реалізацій

інноваційних розробок і проектів, швидкого пристосування до мінливого зовнішнього середовища. Важливим є розробка механізмів підвищення рівня технологічної та інформаційно-телекомунікаційної зрілості. Для ефективного використання інноваційного потенціалу необхідно його технологічне та організаційно-структурне оновлення. Необхідним є збільшення обсягів фінансування науки і освіти, як фактору забезпечення високотехнологічного конкурентоздатного виробництва.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Поручник А. М. Інноваційний потенціал України та його реалізація в міжнародному науково-технічному співробітництві / А. М. Поручник // Науковий збірник КНЕУ. – К. : КНЕУ, 2004. – С. 94 – 117
2. Богдан Н.И., Мишкевич М.В., Соле де Парельяда Ф. Промышленная политика и региональное развитие. – Минск: БГЭУ, 2002. – 158 с.
3. Миленький В. М., Строкань О. А. Методика визначення різноякісних факторів у відтворювальному процесі функціонування регіону // В.М. Миленький, О.А. Строкань / Бізнес-інформ – 2015. – № 8, з [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.business-inform.net/export_pdf/business-inform-2015-8_0-pages-58_63.pdf

*ЛОБАНЬ Ольга Олександрівна,
Державний університет телекомунікацій,
м. Київ*

ІНФОРМАЦІЙНИЙ АСПЕКТ КОРПОРАТИВНИХ ПРАВ

Корпоративні права відповідно до Господарського кодексу України (ст. 167) - це права особи, частка якої визначається у статутному фонді (майні) господарської організації, що включають правомочності на участь цієї особи в управлінні господарською організацією, отримання певної частки прибутку (дивідендів) даної організації та активів у разі ліквідації останньої відповідно до закону, а також інші правомочності, передбачені законом та статутними документами [1]. Податковий кодекс України закріплює тотожне поняття.

Корпоративні права відповідно до Закону України "Про акціонерні товариства" - це сукупність майнових і немайнових прав акціонера - власника акцій товариства, які випливають з права власності на акції, що включають право на участь в управлінні акціонерним товариством, отримання дивідендів та активів акціонерного товариства у разі його ліквідації відповідно до закону, а